

REDACTIA:
și
ADMINISTRAȚIA:
Bathyányi șosea Nr. 2

Articol și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunelui.
Concurs, inserțiuni precum și taxele de abonament se trimit administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICEASCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

PREȚUL
ABONAMENTULUI:
PENTRU
AUSTRÖ-UNGARIA:
Pe un an: 10 cor.
Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.

PENTRU ROMÂNIA ȘI
STRĂINATATE:
Pe un an 14 franci.
Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franci.

Telefon pentru oraș și
comitat Nr. 286.

Nr. 1938/1910.

Concurs.

Pentru îndeplinirea postului de protopresbiter în tractul Lipova se publică concurs cu termin de 45 zile, computate dela prima zi, ce urmează după publicare în organul oficial »Biserica și Școala« cu emolumentele:

I. Dela parohia centrală Lipova:

- a) sesiunea apartinătoare parohiei protopresbiterale;
- b) birul parohial;
- c) stolele legale;
- d) întregirea dela stat conform legilor în vigoare.

II. Din protopresbiterat:

- a) Retribuțunea dela dieceză pentru inspecțunea școlară și ședulele dela cununii în suma ce o va stabili sinodul eparhial;
- b) birul protopopesc dela preoții din tract;
- c) diurne pentru vizitarea canonica și revizuirea socoților conform concluzelor sinodale;
- d) spesele cancelariei protopopești conform concluzului sinodului eparhial Nr. 91 din 1878;

Toate dările și sarcinile publice după sesiunea parohială le va suporta protopresbiterul alegând.

Aspiranții la acest post se avizează, ca în terminul indicat să substearnă subscrisului Consistor recursele lor instruite cu documentele de calificație, prescrise în §-ul 53 din Statutul Organic și prin concluzul congresual Nr. 111 din 1888 și anume: să dovedească, că au calificăție recerută a reflectanților la parohiile de clasa primă, să producă testimoniu de maturitate și să dovedească cu atestat, că au împlinit cel puțin cinci ani în serviciul bisericesc sau școlar cu succese deplin mulțumitor și că prin zelul, capacitatea și diligența lor s-au distins pe terenul bisericesc-școlar.

Arad, din ședința plenară a Consistorului gr.-or. român, ținută la 22 aprilie (5 maiu) 1910.

Consistorul gr.-or. român
din Arad.

Conștiința și fluctuațiunile ei.

Când vine omul pe lume nu știe nimic, nici despre sine, nici despre lumea esternă. Mai întâi își câștigă cunoștință despre lumea din afară și numai mai târziu despre sine însuș și de tot în urmă despre însuș sufletul său.

Acesta se nboagăște din anii copilăriei până la adânci bâtrânețe, prin contactul în care vine omul cu ajutorul senzurilor sale, în legătură cu lumea esternă. Fenomenele cele dintâi, cari ne dau dovadă, despre sălășuirea în suflet a unor cunoștințe sunt senzațiile și simțirile. Din aceste ca elemente primordiale se construiesc toate gândurile simțirile și toate vreurile omului. Pe un grad superior de cultură omul dobândește facultatea de a se cunoaște pe sine și astfel de a se stăpâni și îndreptă în direcția prescrisă de mentalitatea sa.

Până ajunge la acest suprem al gradului de cultură intelectuală, formațiunea spiritului trece prin mai multe peripeții de preschimbări și preferințe în complexitatea fenomenelor sufletești.

Cele dintâi fenomene sufletești, cari rămân pe urma senzațiilor sunt: ideile sau pe termen vulgar gândurile, cunoștințele, cugetele noastre. Aceste deși sunt înlanțuite în spiritul nostru, totuși nu le avem prezente în tot momentul. Ele sunt întunecate și numai ici-coleau ies la iveală. Prea puține din ele le avem într'un moment dat deplin clare în sufletul nostru, iar absolut clară e numai una singură, despre care am putea zice, că stă în vârful piramidei celorlalte, ce sunt mai mult sau mai puțin întunecate.

Straturi de straturi se suprapun gândurile omenești întreținându-se spre a da formațiune unei pânzături sufletești dintre cele mai complexe prin forma și alcătuirea ei. Atâtă cât avem clar în spiritul nostru, formează aceea-ce numim conștiință psihică, atâtă cât știu într'o clipă, despre atâtă sunt conștiu, iar ce nu știu, despre aceea sunt inconștiu, căci este întunecat. Această conștiință și inconștiință psihică variază în tot momentul și formează aceea-ce numim fluctuație conștiinții.

Prezența de spirit a omului se bazează pe ivirea de idei clare în sufletul omului la momen-

tul cerut. Ceia-ce se află în întunericul conștiinții, se zice, că se află sub pragul conștiinții, iar ceea-ce se află deasupra acestui prag, se zice, că se află în lumina conștiinții. Luminișul conștiinții cu termin științific, se zice, conștiința actuală, iar întunericul conștiinții se numește conștiință habituală sau potențială, căci ideile din ea, deși întunecate, pot veni în minte la ocazii date.

In urma acestora, ideile apar ca și când s-ar lupta unele cu altele, tinzând cele din întuneric să vină la lumina să-și tie poziția. Această luptă de existență între idei, dă naștere aşa numitelor curente de idei, cari se manifestează în viața psihică a individului cum și a mulțimii. Deci putem vorbi de o conștiință etnică, întocmai ca de o conștiință individuală.

Dr. Petru Span.

Protocol

despre ședințele Sinodului eparhial din dieceza gr.-or. română a Aradului, ținute în sesiunea ordinară a anului 1910.

Şedinta III.

S'a finut în 27 aprilie (10 maiu) 1910 la ora 10 a. m.

Președintă: P. S. Sa Domnul Episcop diecezan *Ioan I. Papp*; Notar: *Iosif Tărău*.

Nr. 29. Se cetește protocolul ședinței a II-a și se verifică.

Nr. 30. Deputatul Ioan Georgia face următoarea propunere:

Ven. Sinod ca și corporațiune superioară diecezană, care a staverit statutele fondului preoțesc în textul lor de azi, să deie interpretare §§-lor 16 și 32 a acestor statute, având această interpretare a se comunica preoimiei diecezane, spre știre se transpune comisiunii organizătoare.

Nr. 31. Prezidiul prezintă petițunea copilului didactic dela școala de fete cu privire la îmbunătățirea plășilor se transpune comisiunii petiționare.

Nr. 32. Prezidiul prezintă cererea de concediu a deputatului clerical Andreiu Horvath pe întreaga durată a sesiunii sinodale.

Concediul cerut se acordă.

Nr. 33. Privitor la alegerea a 2 asesori onorari în senatul strâns bisericesc al Conzist. din Arad, se prezintă și cetește declarațiunea P. S. Sale Dului episcop-președinte; dto 13/26 Maiu, 1909 Nr. 103 prez. în textul următoru-

„Cenzurând eu alegerile de asesori pentru senatul strâns bisericesc, efectuite de Vener. Sinod în sesiunea sa ordină din astă an, am constatat înainte de toate, că pentru senatul strâns bisericesc dela Conzistorul din Arad s'au ales doi asesori onorari.

Deși, după formă, alegerea e corectă, desigur contra persoanelor nu am nici o excepție, cu toate acestea nu pot da alegerii sanctiunea recerută, pentru că o astfel greșită în fond printr-un faptul, că s'a nesocotit concluzul sinodal anterior Nr. 91/1909, prin care Ven. Sinod recunoscând necesitatea, a încreștinat sistematizarea și stabilirea dotației pentru un al doilea asesor ordinat la senatul strâns bisericesc dela Conzistorul din Arad, în consecință, a doilea loc vacant de asesor onorar în acest senat, trebuia rezervat pentru alegându-l a doilea asesor referinte salarizat.

Astfel stănd lucrul, cred, că și Ven. Sinod va aprecia punctul meu vedere și cu atât mai vîrertos, cu cât prin alegerea efectuată completându-se numărul asesorilor din acest senat la numărul de 12, stabilit cu ani mai înainte pentru toate cele trei senate statutari, și astfel îndeplindu-le toate locurile vacante de asesori în acest senat, o eventuală întărire a acestei alegeri ar face imposibilă — cel puțin pentru un anumit timp — alegerea atât de necesară a referentului al doilea și o ar face imposibilă din simplul motiv, că nu este loc vacant în Conzistor, prin urmare nu are loc nicio alegere, iar eventuala sporire la acest senat măcar și numai cu un membru mai mult decât la celelalte senate, ar altera paritatea prescrisă prin legea noastră fundamentală, carea trebuie să o păzim cu toată curătenia mintii și a cungetului nostru.

Peste motivul acesta, destul de ponderos, trebuie să ating și faptul constatat, că unul dintre cele două locuri, îndeplinite prin alegerea ce mi-s'a prezentat, a devenit vacantă prin trecerea la cele eterne a celui din urmă asesor din generația veche, și fiindcă acela fusese ales din părțile banatice, cred, că tot din părțile banatice trebuie ales și pe următorul

Sustin aceasta părere nu numai din consecință, că tot asemenea am procedat Măritul nostru congres național-bisericesc din 1906, când cu restaurarea Conzistorului mitropolitan, dar o susțin aceasta și pentru aceea că astfel de just și echitabil, că precum în sinod sunt reprezentante într-o proporție hotărâtă toate părțile constitutive ale eparhiei tot asemenea și în Conzistorul nostru arădean părțile lui constitutive au să fie reprezentate acum — măcar în numărul, în care a fost

rezentate în tot trecutul îndepărtat și apropiat al vietii noastre constituționale.

Nu voesc a prejudecă dreptul Ven. Sinod la statorarea numărului și respective a proporției, în care să fie reprezentate în Conzistorul din Arad părțile lui constitutive, dar trebuie se accentuez, că este timpul suprem să se reguleze și aceasta afacere spre liniștirea și asigurarea dreptului ce compete fieștecarei provincie, și aceasta chiar și pentru apărarea poziției prezidiului de imputările fără bază și nemeritate, ce se fac pe tema, că am sprijinii alegerea unora în contul altora.

Rog Venerabilul Sinod, să binevoiască a luă aceasta declarare la cunoștință și a purcăde în conțincință.

Se ia la cunoștință.

Nr. 34. P. S. Sa Domnul Episcop diecezan Ioan I. Papp având în vedere, că dela datul declarației de mai sus, s'au schimbat împrejurările astfel: că unul dintre cei 2 asesori onorari aleși în sesiunea sinodală din anul trecut, a reposat și afară de aceasta, prin reposarea asesorului dr. I. Trailescu a mai devenit încă un loc vacant în senatul strâns bisericesc, și deoarece în chipul acesta, la alegerea viitoare se poate țineă cont de drepturile părților banatice și se poate respectă și concluzul sinodal Nr. 91 din 1909:

declară, că întărește alegerea preotului Tr. Vățianu din Arad de asesor onorar în senatul strâns bisericesc din Arad.

Nr. 35. Urmează la ordinea de zi referada comisiunii epitropești prin raportorul Procopie Givulescu. Se cetește raportul general al Conzistorului din Arad ca senat epitropesc, și la propunerea comisiunii

se ia în general și în special la cunoștință.

Nr. 36. Privitor la punctul IV din raportul Conzistorial, în chestiunea sumelor propuse spre ștergere, la propunerea comisiunii Sinodul decide:

Să încuviințează descrierile propuse de către Conzistor, din activele fondului general cuprinse în conspectul B. al. raportului general cu excepția uneia sumei de 249 cor. 80 fil. Se încuviințează apoi, descrierea sumei de 100 cor. din fondul seminarial; a sumelor de cor. 11240; 2520 și 1424627 fil. din fondul de asigurare; a sumei de cor. 2610 din fundațiea T. Papp, a sumei de cor. 4926 din fondul clerical; a sumei de cor. 25598 din fund. Balla; a sumei de cor. 25149; 636; 9715; 200 din fondul preoțesc și 10772 din fundațiea Metianu. Nu se încuviințează ștergerea sumei de cor. 584 din arândă sesiunii din Igriș, față de care se susține concluzul nr. 25 din 1909.

Nr. 37. În legătură cu punctul VII. din raportul Conzistorial referitor la supracenzura preliminarelor și socotilor, la propunerea comisiunii

se ia la cunoștință cu invitarea, că în vederea, că la comuna bis. Sintea sunt 26 socotă restante de 13 ani, la comuna Jadani 20 de pe 10 ani, la comuna Timișoara 20 pe 10 ani. Conzistorul se îndatorează a lăua demersuri disciplinare față de organele par. din aceste comune, având a raportă despre rezultat la proxima sesiune sinodală.

Nr. 38. Raportul Conzistorului din Arad despre cenzurarea și aprobarea socotilor sf-tei mănăstiri Hodoș-Bodrog pe anul 1909 se ia la cunoștință.

Nr. 39. Cu privire la chestiunea deteriorărilor din valoarea realităților diecezane,

Sinodul încuviințează a se descrie suma de 1026225 coroane, propusă de Conzistorul din Arad, pentru ca realitățile diecezane să poată fi susținute între activele diecezei în valoarea corăspunzătoare împrejurărilor faptele de astăzi, să învite Conz. din Arad, că încă în decursul acestui an să facă prețuala adevărată a valorii acestor realități și în socrile anului viitor, acestea să se susțină deja în valoile astfel stabilite. Deci valoarea inventarială a edificiilor în viitor o va forma prețuala ce se va face, plus acele sume dintre spesele de susținere a edificiilor, pe cari Conzistorul din caz în caz le va decretă de investiri și cari în felul acesta se vor adăuga la valoarea reală a edificiilor. Din valoarea inventarială astfel stabilită a edificiilor, se va detrage în fiecare an titlu deteriorare câte 1%.

Că deteriorare din valorile mobiliarelor, instalațiilor tehnice, cărților și tipăriturilor dela tipografia diecezana se încuviințează ștergerea sumei de cor. 1034016 fil.

Ce privește ștergerea pretenziunilor de cor. 1840336 fil. propuse, de Conzistor ca neincassabile se îndrumă Conzistorul a satisface dispozițiunilor concluzului nr. 25/909 relative la stabilirea din caz în caz a cauzelor, pentru cari pretenziunile au devenit neincassabile, stabilind totodată și responsabilitatea pentru evenualele omisiuni.

Fiind timpul înaintat și anunțându-se ședința proximă pe azi la ora 4 d. m. când va urmă la ordinea de zi continuarea raportului comisiunii epitropești asupra socotilor fondurilor și fundațiunilor diecezane și eventual alte rapoarte, ședința se ridică la ora 12 $\frac{1}{4}$.

Acest protocol s'a cetit și verificat în ședința a IV-a a Sinodului eparhial.

Ioan I. Papp m. p.,
Episcop-președinte.

Iosif Tărău m. p.,
notar.

Şedința IV.

S'a ținut în 27 aprilie (10 maiu) 1910 la ora 4 după amiază.

Președinte: P. S. Sa Domnul Episcop diecezan
Ioan I. Papp; Notar: **Iosif Tărău**.

Nr. 40. Se cetește protocolul ședinței a III-a și se verifică.

Nr. 41. Prezidiul prezintă rugarea comunei Tăgădău pentru încuviințarea unei colecte în scopul clădirii bisericii

se predă comisiunii petiționare.

Nr. 42. Prezidiul prezintă cererea deputatului dr. Isaia Ardelean pentru concediu pe întreaga durată a sesiunii sinodale.

Concediul cerut se acordă.

Nr. 43. Prezidiul prezintă raportul special al Consistorului din Arad ca senat școlar în afacerea întregirii dotațiunilor învățătorești conform art. de lege XXVII din 1907.

Sé transpune comisiunii școlare.

Nr. 44. Prezidiul prezintă cererea deputatului dr. Demetrie Mangra pentru concediu pe restul sesiunii sinodale

concediul cerut se acordă.

Nr. 45. Urmează la ordinea de zi continuarea referadei comisiunii epitropești. Se cetește raportul Consistorului din Arad prin care înaintează socoile tuturor fondurilor și fundațiunilor administrate la acest Consistor în anul 1909, înfățișând următoarea stare:

I. Fondul general diecezan.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 70021·74

Venitele și intratele anului 1909 „ 119097·14

La olaltă . cor. 189118·88

Eșitele și spesele anului 1909 „ 118542·87

Starea cu finea anului 1909 . cor. 70576·01

II. Fondul instruct al episcopiei arădane.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 12933·86

Intratele și venitele anului 1909 „ 671·64

La olaltă . cor. 13605·50

Eșitele și spesele anului 1909 „ 491·46

Starea la finea anului 1909 . cor. 13114·04

III. Fondul seminarial.

Starea la finea anului 1908 . cor. 260111·53

Intratele și venitele anului 1909 „ 11553·44

La olaltă . cor. 271664·97

Eșitele și spesele anului 1909 „ 9683·76

Starea la finea anului 1909 . cor. 261981·21

IV. Fondul diecezan pentru promovarea culturii religioase.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 93155·11

Intratele și venitele anului 1909 „ 3127·80

La olaltă . cor. 96282·91

Eșitele și spesele anului 1909 „ 3054·78

Starea la finea anului 1909 . cor. 93228·13

V. Fundațiunea capelei din Arad-Gai.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 605·97

Intratele și venitele anului 1909 „ 30·64

La olaltă . cor. 636·61

Eșitele și spesele anului 1909 „ 1·16

Starea cu finea anului 1909 . cor. 635·45

VI. Fondul pentru biblioteca preparandială.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 1126·81

Intratele și venitele anului 1909 „ 57-

La olaltă . cor. 1183·81

Eșitele și spesele anului 1909 „ —

Starea la finea anului 1909 . cor. 1183·81

VII. Fondul sinodal-congresual.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 32585·74

Intratele și venitele anului 1909 „ 1749·09

La olaltă . cor. 34334·83

Eșitele și spesele anului 1909 „ 1777·50

Starea la finea anului 1909 . cor. 32557·33

VIII. Fundațiunea Patriciu-Popescu.

Starea la finea anului 1908 . cor. 1601·23

Intratele și venitele anului 1909 „ 81·04

La olaltă . cor. 1682·29

Eșitele și spesele anului 1909 „ —

Starea la finea anului 1909 . cor. 1682·29

IX. Fundațiunea Iosif Popovici-Paffy.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 35288·01

Intratele și venitele anului 1309 „ 1923·02

La olaltă . cor. 37211·1

Eșitele și spesele anului 1909 „ 1369·64

Starea cu finea anului 1909 . cor. 35841·41

X. Fundațiunea contelui Andreiu Forray din Soborșin.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 2495·41

Intratele și venitele anului 1909 „ 89·9

La olaltă . cor. 2585·4

Eșitele și spesele anului 1909 „ 94·9

Starea la finea anului 1909 . cor. 2490·4

XI. Fundațiunea contelui Coloman Almássy din Chitighaz.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 3440·2

Intratele și venitele anului 1909 „ 138·3

La olaltă . cor. 3578·3

Eșitele și spesele anului 1909 „ 138·8

Starea la finea anului 1909 . cor. 3439·7

XII. Fundațiunea de stipendii Gavril Faur din Oradea-mare.

Starea cu finea anului 1908 . cor. 17478·3

Intratele și venitele anului 1909 „ 795·3

La olaltă . cor. 18273·6

Eșitele și spesele anului 1909 „ 75·1

Starea la finea anului 1909 . cor. 18198·6

XIII. Fondul diecezan de asig. contra focului.

Starea cu finea anului 1908 cor. 171414·96
 Intratele și venitele anului 1909 „ 44122·31
 La olaltă cor. 215537·27
 Eșitele și spesele anului 1999 „ 23715·46
 Starea la finea anului 1909 cor. 191821·81

XIV. Fondul diecezan pentru înființarea unui gimnaziu românesc în Arad.

Starea cu finea anului 1908 cor. 26995·04
 Intratele și venitele anului 1909 „ 1269·37
 La olaltă cor. 28264·41
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 727·60
 Starea la finea anului 1909 cor. 27536·81

XV. Fundațiunea de stipendii Teodor Papp din Cheches.

Starea cu finea anului 1908 cor. 148543·97
 Intratele și venitele anului 1909 „ 16282·26
 La olaltă cor. 164826·23
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 16805·09
 Starea la finea anului 1909 cor. 148021·14

XVI. Fundațiunea de stipendii Ana Jorgovici Ebessfalvay.

Starea cu finea anului 1908 cor. 14215·24
 Intratele și venitele anului 1909 „ 1547·28
 La olaltă cor. 15762·52
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 1095·36
 Starea la finea anului 1909 cor. 14667·16

XVII. Fundațiunea de stipendii Elena Ghiba-Birta.

Starea cu finea anului 1908 cor. 145220·97
 Intratele și venitele anului 1909 „ 7336·64
 La olaltă cor. 152557·61
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 4740·80
 Starea la finea anului 1909 cor. 147816·81

XVIII. Fondul de penziune a funcționarilor și profesorilor.

Starea cu finea anului 1908 cor. 124136·09
 Intratele și venitele anului 1909 „ 11717·76
 La olaltă cor. 135853·85
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 8028·40
 Starea la finea anului 1909 cor. 127825·45

XIX. Fondul bisericesc-clerical.

Starea cu finea anului 1908 cor. 878941·36
 Intratele și venitele anului 1909 „ 63773·32
 La olaltă cor. 942714·68
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 63617·79
 Starea la finea anului 1909 cor. 879096·89

XX. Fondul școlar preparandial și aucta școlară.

Starea cu finea anului 1908 cor. 91571·47
 Intratele și venitele anului 1909 „ 7851·03
 La olaltă cor. 99422·50
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 6485·07
 Starea la finea anului 1909 cor. 92937·43

XXI. Fundațiunea de stipendii „Balla“.

Starea cu finea anului 1908 cor. 34342·76
 Intratele și venitele anului 1909 „ 1804·28
 La olaltă cor. 36147·04
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 954·98
 Starea la finea anului 1909 cor. 35192·06

XXII. Fondul diecezan pentru ajutorarea preoțimiei.

Starea cu finea anului 1908 cor. 1106250·66
 Intratele și venitele anului 1909 „ 338411·49
 La olaltă cor. 1444662·15
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 185644·64
 Starea la finea anului 1909 cor. 1259017·51
 Crescământul acestui fond provine din înducerea la venit a taxelor fundamentale și anuale de după statutele nouă.

XXIII. Depozite de Cassă.

Starea cu finea anului 1908 cor. 427774·39
 Intratele și venitele anului 1909 „ 115655·95
 La olaltă cor. 543430·34
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 35248·23
 Starea la finea anului 1909 cor. 508182·11

XXIV. Fondul pentru promovarea despărțirii ierarhice în comunele mixte.

Starea cu finea anului 1908 cor. 21520·34
 Intratele și venitele anului 1909 „ 42—
 La olaltă cor. 21562·34
 Eșitele și spesele anului 1909 „ 4119—
 Starea la finea anului 1909 cor. 17443·34

XXV. Pretenziuni dubioase și sub proces, comune cu dieceza Caransebeșului.

Starea cu finea anului 1908 cor. 10272·64
 Intratele și eșitele anului 1909 „ ——
 La olaltă cor. 10272·64
 Eșitele și spesele anului 1909 „ ——
 Starea cu finea anului 1909 cor. 10272·64

XXVI. Întregirea dela stat a dotațiunii preoților și capelanilor.

Întregirea dotațiunii preoților și capelanilor s'a primit regulat dela stat și s'a distribuit pe ambele semestre din anul 1909.

Socoțile înaintate Înaltului guvern sunt aprobate

XXVII. Fundațiunea Mitra Ungureanu pe sama scoalei din Timișoara-Fabric.

Starea cu finea anului 1908 cor. 7206'93
Intratele și venitele anului 1909 " 374'40

La olaltă cor. 7581'33

Eșitele și spesele anului 1909 " 36'80

Starea la finea anului 1909 cor. 7544'53

XXVIII. Fundațiunea Stefan Antonescu din Siria.

Deși aceasta fundațiune nu s'a predat încă în administrarea Conzistorului, în vederea că Conzistorul totuși a prezentat ratiocinii despre starea fondului, iar în acesta la partea venitelor nu e suscepționat venitul pământului și viei.

Conzistorul din Arad se îndrumează ca pentru viitor și până va primi în administrare avereă acestei fundațiuni să prezinte socotă completă despre starea acesteia.

XXIX. Fundațiunea de stipendii a episcopului Iosif Goldiș.

Starea cu finea anului 1908 cor. 29754'08
Intratele și venitele anului 1909 " 2992'80

La olaltă cor. 32746'88

Eșitele și spesele anului 1909 " 1774'39

Starea la finea anului 1909 cor. 30972'49

XXX. Fundațiunea episcopului Ioan Mețianu pentru ajutorarea bisericilor sărace.

Starea cu finea anului 1908 cor. 136646'63
Intratele și venitele anului 1909 " 186028'28

La olaltă cor. 322670'91

Eșitele și spesele anului 1909 " 181121'25

Starea la finea anului 1909 cor. 141549'66

XXXI. Fundațiunea lui Teodor Feter din Bonțești.

Starea cu finea anului 1908 cor. 26979'05
Intratele și venitele anului 1909 " 1365'63

La olaltă cor. 28344'68

Eșitele și spesele anului 1909 " 134'90

Starea la finea anului 1909 cor. 28209'78

XXXII. Depozitul fundațiunii lui Dimitrie F. Negreanu din Beiuș.

Starea la finea anului 1908 cor. 47759'06
Intratele și venitele anului 1909 " 11081'41

La olaltă cor. 58840'47

Eșitele și spesele anului 1909 " 3398—

Starea la finea anului 1909 cor. 55442'47

XXXIII. Fundațiunea dr. Iuliu T. Mera din Siria.

Starea cu finea anului 1908 cor. —
Intratele și venitele anului 1909 " 78914'67

La olaltă cor. 78914'67

Eșitele și spesele anului 1909 " 1817'31

Starea cu finea anului 1609 cor. 77097'36

Această fundațiune s'a instituit și luat în administrarea Conzistorului în anul 1909.

Sinodul luând la cunoștință starea fondurilor și fundațiunilor administrate de Conzistorul din Arad, precum și rapoartele speciale despre administrarea și rentabilitatea bunului diecezan din Cermeiu, apartinător fondului bisericesc-clerical și a celui din Sf. Petru sărbesc, apartinător fondului diecezan pentru ajutorarea preoțimii diecezane, — aproabă socoțile prezentate și dă Conzistorului absolutor pentru anul de gestiune 1909.

Nr. 46. Privitor la stabilirea cvotei ce compete Conzistorului orădan din venitul fondurilor comune în proporție cheie de $\frac{2}{5}$, la propunerea comisiunii, făcute pe baza constatării, că venitul acestor fonduri, nu este suficient nici pentru acoperirea trebuințelor institutelor culturale, — căci după întrebuițarea venitului pentru acest scop, în bugetul inst. teol.-ped. mai rămâne fără acoperire o sumă de cor. 14612'99 fil. și astfel la aceste fonduri nu există excedent,

Sinodul decide: că cererii Conz. orădan de a-i se da $\frac{2}{5}$ din venitul curat al acestor fonduri — decamdată — nu i-se poate satisface. Se constată de altcum, că în concluzul sinodului din anul trecut, s'a stresat aceea greșală, că în loc de cvota din venit, s'a zis cvota din fond, ceeace prin aceasta se rectifică.

Nr. 47. La ordinea de zi urmează continuarea referadei comisiunii verificătoare prin raportorul dr. G. Popa.

La propunerea comisiunii, referitor la alegera deputatului clerical în cercul Siria, atacată prin protest

sinodul, în considerarea că gravamintele din protest referitor la corteșiri și presiuni nepermise nu s-au dovedit de bazate; în considerare că din fasiunea martorilor nu s'a putut stavări cu positivitate, oare observatul s'a ori nu dispoziția §. 11 din Reg. pentru alegeri referitoare la aşteptarea de $\frac{1}{2}$ oră, din contră însă se constată că votarea s'a făcut de 3 ori și că actul alegerii a durat $2\frac{1}{2}$ ore și că nici se afirmă că ulterior s-ar mai fi prezentat vre-un alegător, care să nu fi fost admis la votare, — verifică pe alesul deputat clerical Vasile Popovici.

Nr. 48. Privitor la alegera deputatului preotesc din cercul electoral Lipova Voicu Hamsea atacată prin protest, după ce din actele procesului disciplinar pus în curgere contra D-lui Voicu Hamsea, se constată, că dânsul pe baza sentinței Conz. mitrop. sub nr. 302/909 este lipsit pe timp de 5 ani de a servi la s. altar ca preot; considerând, că caracteristicul preotului să tocmai în puterea și dreptul de a transmite darul Duhului sfânt, poporului credincios și de a da binecuvântare; considerând, că în virtutea Statut. Org. și Reg. pentru alegeri, ales poate fi numai preot, iar Dl Voicu Hamsea pe timpul de 5 ani al suspenziunei nu se poate considera de preot investit cu toate drepturile care competă acestuia, și considerând că tocmai

pe vremea alegerii era suspendat și astfel nici nu putea fi ales, la propunerea comisiunii

sinodul nulifică alegerea dep. clerical V. Hamsea și cercul elect. Lipova se declară de vacanță și se avizează Cons. din Arad, a face alegere supletorie pe restul periodului prezent.

Nr. 49. Urmează la ordinea de zi referată comisiunii școlare prin raportorul Ioan Georgia.

Se cetește raportul Cons. din Arad, ca senat școlar, care la propunerea comisiunii se ia la cunoștință.

Fiind timpul înaintat și anunțându-se ședința proximă pe 28 aprilie (11 mai) 1910 orele 10 a. m. când va urmă la ordinea de zi continuarea referadei comisiunii școlare, apoi a celorlalte comisiuni, ședința se ridică la $7\frac{1}{4}$ ore seara.

Acest protocol s'a cunoscut și verificat în ședința a V-a din 28 aprilie (11 mai) 1910.

Ioan I. Papp m. p.
Episcop-președinte.

Iosif Tărău m. p.
notar.

Excursiunea institutului teol.-pedag. din Arad.

Seliște, Sibiu, Ocna, Reșițari, Brașov, Predeal.

I.

O școală atunci corespunde pe deplin chemării sale, dacă cunoștințele teoretice le împreună cu cele practice. P. C. Sa, dl director al institutului nostru Roman R. Ciorogariu dimpreună cu harnicul său coprofesoral de cățiva ani a introdus un laudabil obicei de a face excursiuni de studii cu elevii, pentru a îmbogăți cunoștințele lor, pentru a vedea și a cunoaște țara, popoare, datini, etc.

În anul trecut am fost duși la Budapesta, la Fiume și Abazia, iar acum în 1 (14) l. c. supt conducerea d-lor prof. semin. Nicolae Mihulin și Vasile Micula, 30 de înși dintre elevii suspomenitului institut am plecat spre Ardeal. Săltam de bucurie, la cugetul că vom vedea acelea părți ale patriei noastre, care pentru noi români au un deosebit farmec și însemnatate.

La intervenția dlui prof. Nicolae Mihulin, am obținut un wagon separat, deși era gara Aradului ticsită de public călător, fiind în preajma Rusaliilor catolice. Astfel am călătorit că se poate de bine. Am trecut pe lângă mai multe stațiuni, lanuri verzi cu diferite sămănături, dealuri cu vii rămân în urma noastră, ne deținând tot mai mult de orașul și provinția noastră.

Trénul își mișcărează repeziciunea, respirația-i devine tot mai slabă, iată-ne la Radna-Lipova. La stânga un orașel mai mic, locuit în cea mai mare, parte de români, iar la dreapta vedem orașelul Lipova. În Radna deja de departe am observat biserică cu mănăstirea călugărilor franciscani, care e zidită pe deal și are două turnuri impozante. Târmul stâng al Mureșului e împodobit cu case frumoase, cari, după inscripțiile lor văzute din fereastra trenului, par a fi așezăminte publice.

Comunicația între cele două orașe clădite pe țarmul blândului Mureș, se face pe un pod de fer. Aici și trenul nostru s'a mai ușurat de povară, căci mulți dintre călători s'au dat jos, mergând în pelerinajul la mănăstirea din Radna. Trenul se pune iar în mișcare, iar noi ne luăm rămas bun dela Șesul-cel-mare, căci aici se încep dealurile Drocea, apoi cei de metal-ardeleni. Alergăm de-a lungul Mureșului! Noi mergem înainte, iar cele multe sate mici, locuite de români, așezate între Mureș și într-un deal, par că aleargă pe locul de unde am plecat noi.

La Zam ajungem granița Ardealului. La Deva ruinele cetăței zidite pe un vârf de deal, par că niște fantome negre. Era deja întuneric. Ajunși la Vinț, dl profesor Mihulin ne avizează, că trenul nostru a devenit infidel, lăsându-ne în gară. Dar nu ne-am prea supărat în nădejdea, că peste 2 ore ne vine un altul, care va fi mai bun și ne va transporta prin locuri și mai frumoase. Și nu ne-am înșela! Atipisem câteva momente, când de-odată un „să trăiască” a unor colegi mai puțin somnuroși ne trezește din somn. Trenul pleacă spre Seliște. Se faceă de ziua și trecând pe lângă Sebeș ni-se desface o priveliște căt se poate de frumoasă. Urcăm greoi la deal, trecem prin tunele și peste viaducturi. Să fi văzut spaimea unora, cari n'au văzut încă tuneluri și viaducturi. Uf, ce întuneric! Că sus mai săntem! N'o să ne rostogolim în prăpastie?! Dar scăparăm teferi și la orele $5\frac{1}{2}$ ne oprim în mult dorită Seliște.

Multe frumoase am auzit despre acest sat românesc. Doream de mult să-l cunoaștem, să-i cunoaștem poporul, cu portul cel pitoresc și vestit de tot pământul locuit de români. Aici suntem întâmpinați de dl protopop dr. Lupaș și de dr. Onisifor Ghibu, însoțitori de învățătorii locali. După bineventare reciprocă o luarăm pe jos spre comuna ce se vedeă bine din stațiune, lipită la poalele Carpaților. Era dumineca dimineață.

Domnii veniți în calea noastră ne conduc în comună unde primul lucru ne-a fost, după atâtă hrana suflată să ne îngrijim și de ceea corporală, căci drumul e încă lung! Până nu se face dejunul, dl Onisifor Ghibu, un Tânăr cu calități excelente și insuflăt de tot ce e românesc, ni-a condus în lăptăria unei societăți din Seliște. Ce se vezi?! Lucru curios, că în fabrica aceasta țărani, îmbrăcați în port românesc (seliștenesc) se indeletnicește cu prepararea smântanei, untului și a brânzei, cari ne-au dat explicații de modul de preparare al laptelui. Plecăm de aici mirându-ne de destărițatea românului fabricant, și de curățenia ce stăpănește în localitatea aceasta. Luăm și dejunul! Plecăm spre biserică. Dl protopop Dr. Lupaș se depărtează la afacerile sale. În mijlocul pieței, încunjurate de case curate locuite de români, vedem un bărbat bine făcut, puțin cam suriu, „lată și dl căpitan”! ne zice dl Ghibu. Ne uităm jur împrejur și nu vedem nici o uniformă. Îi spunem, că noi nu vedem nici un soldat pe aici, la ce dl Ghibu ne spune, că dl din mijlocul pieței fiind până în anii din urmă căpitanul pompierilor români din Seliște, cu mic cu mare li zic dl „dl Căpitan, alcum se numește N. Hențiu, o să-l cunoașteți la moment”! L-am și cunoscut, ba întru atât l-am cunoscut, încât ne era greu să ne despărțim de el. Un om de inimă cum rar să vezi! Un bătrân pururea tinăr, veselia intrupată. Acum dl Căpitanu dimpreună cu domnul Ghibu ne-a condus la biserică mare, una dintre cele trei biserici ale Seliștei.

In jur de biserică cimitir, iar biserică pe din afară e pictată, ce pe noi cari, n'am văzut încă o astfel de biserică ne-a suprins mult. Am intrat în biserică. Aici lume multă, bărbați, femei, juni, fete, copii. Preotul incepuse deja sfârșit liturgie și noi ne postăm la cele două strane (cari se învârtesc după plac, ce curios?) și am cântat în felul nostru de cântare toată liturgia.

După terminarea sfîrșitului am trecut la școală! Si ce școală! Ca nici una alta românească în Ungaria.

Scoala poporala gr. or. e așezată într-un edificiu cu etaj având pentru fiecare clasă căte-o sală. Aici primesc instrucție în românește și ucenicii industriali. Am văzut lucruri, desemnuri frumoase esită din mâinile acelor ucenici edați altcum la muncă grea. Laudă se cuvine conducătorului lor d-lui Crișan. Scoala aceasta dispune și de o sală pentru festivități, care ar face cîstea ori cărei școale medii. Mai are Seliștea încă două biserici, una din Grui, alta cea nouă. Având timp le-am cercetat și pe acestea. Biserica din Grui e foarte veche, cu pictură ca și cea mare. Jur imprejur de biserică sunt niște căsuțe în cari trăesc săracii susținuți de biserică. Am și vorbit cu o femeie bătrână, care ținea niște mătăni în mână binevenindu-ne, cu salutul „Pacea D-lui să fie cu voi!“. Ne mirăm de ia și de modul ei de a salută, dar în curând am înțeles enigma din explicarea d-lui Ghibu, că sunt niște „maice“ schimnice, cari aici își petrec viața în post și rugăciuni. Ni-se spuse că sunt femei, cari de 10—15—20 ba una chiar de 40 de ani nă măncat carne.

Reintorcându-ne am vizitat casa unui țăran român. Curetenia casei selișteanului te surprinde îndată la intrare. Paturi curate de-alungul părefilor, încărcate cu perini lungăreți îmbrăcate în țesuturi cu motive românești. Pe păreți erau două „blidare“ și un „lingurar“ încărcat cu linguri nouă. Așa se vede sunt linguri de statut. Deosebirea între casa țăranului de pela noi și cei din Seliște se obseară mai vădit în așezarea mesei. Masa patrunghiulară e așezată în colțul odăii, ca pela noi. Împrejur largă părte sunt lavițe. Cunoscând și casa țăranului seliștean plecarăm spre biserică nouă care e zidită de vreo 20 ani și e în stil gotic.

Se apropia prânzul, să simțiam deja cu totii, deci plecarăm spre otelel comunal unde era să luăm prânzul. În drum am dat de ceata pompierilor voluntari români, cari facând exerciții, ne-au arătat pompele cele mai noi și modul manuării lor.

Prânzul l-am luat la „Hotelul Comunal“ unde am fost oaspetii vrednicului tanăr domn Hențiu pentru care fapt ospital marinimos și pe calea aceasta-i aducem multămirile noastre. După ameaza bunii nostri conducători ne-au condus la pavilionul comunal, unde vr'o 36 de fete îmbrăcate în vestitul port selișteanesc erau adunate la un joc. Aici să vezi la jocuri românești și cele de salon. Căță-va colegi s-au angajat în horă. Ce frumos le stătează, mână la mână, cum se învârteau în horă. Se apropia timpul despărțirii.

Zelosul nostru conducător d. profesor N. Mihulin multămind tuturor, celor ce, cu atâtă căldură ne-au primit și în deosebi lui Ghibu și Hențiu, am plecat spre gară, unde wagonul, cu care am plecat din Arad, ne aștepta gata de plecare. La plecare d. protopop Dr. I. Lupas cu dna a venit la gară din o comună învecinată. Cu „să trăiască“ ne-am exprimat simțimintele noastre de recunoștință față și de acest harnic fiu și conducător al comunei Seliște.

II.

Trenul nostru se pune în mișcare. Repede tot mai repede, căci drumul e bine inclinat. Peste o oră și jumătate în stație Sibiului. Satisfăcuti pe deplin de cele văzute în Seliște eram curioși de metropola noastră. La gară ne surprinde o lume multă, e învalișă mare. Bărbați, femei cu insignii de liră în diverse forme de cari atârnau pantlici cu culori roșii, vânătoare. Corpul profesoral dela seminarul Andreian care ne așteaptă la peron, după bineventare ne dă lămuriri necesare, spunându-ne că sunt membrii corurilor săsești din diferite orașe cari vin să ia parte la sărbătoare iubilare de 50 de ani ale existenței societății săsești de cântări din Sibiul.

Trecând pe o stradă lungă, mai apoi prin piață mare a Sibiului, întoarcem pe strada Măcelarilor. Pe strada aceasta e seminarul Andreian și pompoana noastră catedrală. La seminar ne-a întâmpinat liniera ambelor despărțiminte, în frunte cu d. directorul lor P. G. Sa Dr. Eusebiu Roșca, care de oportunitatea sa manifestată altă dată față de alte instituții de ocazii de acestea, ne-a împărtășit și pe noi timpuriu am petrecut în Sibiul având viptățile locuință în seminar. Îi mulțumim și noi pe calea aceasta pentru nobila-i faptă, prin care ne-a ușurat excursiunea în treprinsă.

Sibiul, metropola noastră, are ceva din „vin încoacă“. E deja proverbial că cine intră în el nu s-ar mai duce. Așa eram și noi, dar timpul e scurt și multe mai avem de văzut. Luni dimineață, după serviciul divin unde și căță-va din noi am cântat la catedrală mult vestită, ne-am uitat și la această clădire gigantică. Explicații necesare ni-le-au dat domnii profesori seminariai Dr. A. Crăciunescu și Dr. N. Bălan. Biserica cred, că e de mai multe ori descrisă, de absturză dea descrierea ei, nici părerea nu mi-o spune. Au făcut-o aceasta alții mai competenți.

La dejun ne-am reîntors la seminar. Seminarul e clădire veche cu frontul spre strada Măcelarilor. Are patru curți (mici) pavate cu piatră. În curtea treia sunt dormitoarele elevilor. Zidirea aceasta nouă și modernă, celelalte părți sunt vechi și nu pot corespunde reperințelor moderne.

Din seminar d. profesor Crăciunescu ne-a condus la Muzeul Asociației, unde sunt adunate lucrările ce privesc istoria și dezvoltarea etnografică a popului românesc. Sunt numeroase colecții, dar puțin în raport cu un popor de trei milioane. Interesantă grupa plastică, ce prezintă „jocul juniorilor“ din Brașov tot așa și o odaie țărănească aranjată complet. Multă insuflare de neam românesc din ale tale pentale ale tale !!

De aici ne-am dus la vila de vară a mitropoliei. Vila e un edificiu frumos, încunjurată de un parc bogat în grădini. În fața vilei e o grădină mare, care după cinci sau patru ani e posesiunea arhidiecesei. Ne-am mirat cum e așa de neglijată? Am văzut vr'o patru-cinci sute de ceapă, aiu și salată și în colo iarbă. Am înțeles apoi, că e dată în arândă. La noi o astfelă grădină altcum s-ar manipula! Elevii seminariai oare loc pentru economia practică?

Trecând prin parcul frumos și bine îngrijit Sibiului am intrat, în școală de țesuturi condusă de d-na Maria Cosma. Școala aceasta, condusă de acea doamnă însuflare pentru tot ce e românesc, menținându românii. Lucrurile, felul de a lucra la răboiu te pun în uimire. De ar da Dumnezeu, să fie

mai multe centre românești căte o astfel de școală, iar da și românului gust și atragere pentru frumoasele motive românești. Preoții ceară deslușiri de aici în privința odăjilor și se vor convinge că mai frumoase mai trainice și mai ieftine nu vor primi din tici o fabrică din străinătate. Suntem la muzeul Bruckenthal. Exteriorul muzeului nu promitea prea mult. Cu mult mai mult ne-a surprins bogăția picturilor și a bibliotecii din internul lui. Picturile sunt aranjate după diferențele școala și după autori. Sunt vîr'o 14—15 sale tixite de tablouri. O avere întreagă. De aici acum d. prof. Dr. Bălan ne-a condus la biserică săsească edificată cam la mijlocul secl. XIV. în stil gotic, era tocmai sub reparație.

În Sibiu am mai cercetat și internatul pentru fetițe al Asociației condus de domnișoara Elena Petrașcu. Acest internat condus cu atâtă pricină se slipește de curătenie. Să nu lungesc vorba, internatul dșoarei Petrașcu înseamnă curătenie și ordine.

După prânzul gustos luat în seminar la ora 1 d. a. am plecat spre Rășinari, la locul de odihnă veșnică a marelui de odinioară arhiereu Andrei baron de Saguna. Pe la 3 ore am fost la biserică din Reșișnari, unde e zidit mausoleul marelui arhiereu. Aici d. profesor N. Mihulin prin o vorbire scurtă dar bine simțită, ne schițează scopul pelerinajului nostru, depunând o cunună pe mormânt în numele tinerimei dela institutul teol. pedagogic gr. or. rom. din Arad.

Emoționații am intonat, în veci pomenirea lui. Conduși de cei trei preoți harnici ai comunei Reșișnari am vizitat și bisericile unde marele arhiereu avea obicei de a hirotoni clericii. Sculptura bisericii e de toată frumusețea.

Ospătați în casa ospitală a părintelui E. Dancășiu, ne-am reîntors la Sibiu.

Marți dimineață în 4/17 Mai la orele 7 și jum. am plecat spre Ocna-Sibiului pentru a vizita stabilimentele minelor de sare. Am învățat noi despre mine multe și frumoase, dar ca crescute pe ses, nu ne păteam închipui, cum prospiciază o mină în râza pământului. Dar iată-ne ajunși în Ocna. Din depărtare am văzut frumoasele stabilimente balneare, dar de mine nici poveste. Nu știam unde pot fi? Directorul minelor ne trimite peste parcul băilor și ne spune să intrăm într-o casă pe care vom vedea așezate în cruce două ciocane. Așa am și făcut. Aici la moment ne îmbrăcară într-o scurteță de pânză albă, iar pe cap o căciulă tot de aceași calitate. Frumoși mai eram! Ti-se părea că suntem robi din vre-n pușcărie. Ris și glume. Eșim afară, ca să intrăm în groapa aceea prin care o să ajungem în rinza pământului plină cu sare. Când ce să vezi? Un domn ne chiamă în casă, ridică o podea și ne invită să-i urmăm. Coborîram 325 de trepte. Toți avem căte o luminare în mână. Așa am ajuns la o afunzime de 85 m. Galerii peste galerii până la bază minei. Aici ne-am adunat în jurul conducătorului nostru, care ne-a explicat felul de acum de a scoate sarea și la o parte felul cel vechi. Mai demult străbunii nostri săpau în formă de con sareea temându-se, ca nu cumva să se se surpe. Azi se sapă de-alungul în formă de coridoare tot mai late, până ajung lățimea de 50 m. Așa merg înainte. La reîntoarcere ne-am adunat în jurul altarului minerilor și am cântat un „Hristos a înviat“. Aproape de iesire conducătorul ne strigă să stăm. Stăm, luminările le punem pe vatră și așteptăm, ce se va întâmpla. Deodată ne surprinde o ploaie de stele de magneziu care răspândea o lumină orbitoare iluminând păreții de sare cristalină. Oh ce frumoasă era! Apoi au arun-

cat mânunchiuri de păe aprinse, care cu vuie ca o cometă cădeau la vale.

Urcând treptele smintite am ajuns la lumina zilei, din pământ pe pământ. Aici am luat o baie în apă sărată.

Ne-am reîntors la Sibiu, de unde mulțumind pentru buna primire P. C. Sale Dului director Dr. E. Roșca și om. corpul profesoral am plecat la gară, ca să ne continuăm drumul de-alungul Carpaților, prin Făgăraș spre Brașov. O mai frumoasă privește nici închipi nu ne putem. Ici Sûrul, colo Negoiul cu capetele lor cărunte. Păduri de fag, peste cari se înălță brații cei intunecăți. Nainte de Făgăraș d. prof. N. Mihulin ne atrage atențunea asupra comunei Avrig. Aici doarme până la invierea de apoi, marele dascăl al românilor Gheorghe Lazăr. Ne-a reinprospătat activitatea și meritele lui pentru școala românească. Înțelegând rolul lui din zile, înduiosat am rostit cuvintele românlui „Dumnezeu să-l ierte!“

La Brașov am ajuns seara trăgând la un otel de lângă gară. Eram deja obosită, dar numai trupește. Miercuri dimineață ne-am prezentat la gimnaziul românesc de acolo, unde d. director Virgil Onițiu dimpreună cu corpul profesoral ne-au primit foarte astabil. Am vizitat școalele centrale, mai apoi am plecat sub conducerea dlui profesor Roșca am urcat vestitul deal „Tâmpa.“ Pe vârful acestui deal este clădită statuia lui Arpăd, înălță de 26 m. și donată de M. Sa din incidențul iubileului milenar. De aici se vede tot Brașovul.

Brașovul e situat la poalele Tâmpei într-o vale îngustă și constă din Brașovul vechiu care e mai la ses, apoi cetatea, Scheiul și Pe tocile. De sus de pe Tâmpan tot Brașovul e roșu fiind toate casele acoperite cu țiglă. Urcarea pe Tâmpan a fost cum a fost, dar coborîrea e mai obositore, dar mai repede. Către amiază am vizitat admirabila biserică săsească numită „Biserica Neagră“, care e cam tot așa de veche ca cea din Sibiu și e edificată în stil gotic. Aici ni-s'au arătat ornamentele cele vechi catolice, din mătasa grea și brodate cu fir de aur.

La prânz am fost oaspeții gimnaziului, unde am fost împreună cu d. profesori Ioan Petroviciu, Bunea, Lupan, Neguțiu și Roșca. După prânz am vizitat frumoasa biserică grecească, carea după cum ni-s'a spus e mai fără credincioși, iar preotul e adus din Constantinopol.

De aici am mers la biserică Sfântului Nicolae din Scheiul, despre care am auzit, că e cea mai avută biserică din țară. Așa lungă biserică nici n'am mai văzut, ba lângă ea e lipită o altă biserică numită „paraclis“, în care locmai cântă un cantor după cum ni-se spuse după „psaltilchii“. Am mai vizitat și o fabrică de zahărăciile. Dela 4—6 ore am avut timp liber, ca fiecare să umble prin oraș după placul său, având a ne întruni la 6 ore la edificiul industriașilor. Aici soarta ne-a oferit prilejul de-a asculta un concert dat de elevii institutului de orbi din Cluj, veniți aici a-nume spre acest scop. Directorul lor ne-a făcut istoricul pedagogiei orbilor dela început până azi. Cățiva elevi au declamat poezii, mai apoi corul lor a cântat câteva piese. Ni-să arătat metodul de a-i învăța scrierile, să impleti scaune de trestie etc. Publicul plângea de jalea lor! Cum se nu, când ce e mai prețios pe lume, văzul le lipsește. Ochi au și nu văd!...

Sara ne-am despărțit de onor. corp. profesoral mulțumind pentru ospitalitatea cu care ne-au primit, ne-am luat adio, căci la 3 ore dimineață plecam spre Predeal. Era cam frig joi până în zori, căci mercuri

d. a. a ploat cam binisor prin Brașov. Cu speranță, că timpul ne-a favorizat plecarăm spre valea Timișului, ca să ajungem la Predeal. Cu trenul am mers până la Timișul-superior, de unde căutând prin pădurile de brad am urcat 8 km. până la bariera Predealului situată la o înălțime 1058 m. Am stat locuitor și ne uitam cum urcă de greu trenul tras de două locomotive puternice. Predealul să compune din barierile Ungariei și a României din cîteva vîle și stațiunea edificată pe teritor românesc. În depărtare să vede Buceciul înalt peste 2000 de metri, care e acoperit cu zăpadă. La Predeal să vizează paspoartele, celor care voiesc să treacă dintr-o țară într'altele.

Din Predeal am plecat joi d. a., iar vineri la amează am sosit în pace acasă.

Am fost cam lung la vorbă! Rog să fiu scuzat, dar aşa bine se simte sufletul meu, când îmi reamintesc cele petrecute în zilele aceste de excursiune.

Azi în secolul al XX-lea cred, că nu e lipsă să mai documentez necesitatea și înșămînătatea excursiunilor școlare. În institutul nostru de sub înțăleapta conducere a P. C. Sale dlui director Roman R. Ciorogariu de vre-o 6 ani, sistematic se fac astfel de excursiuni, până acum conduse de d. prof. N. Mihulin. Cât folos avem din excursiunile acestea mai bine o stim noi, care luăm parte în ele.

Le mulțămim din inimă pentru joboseala și interesul avut față de noi, căci numai astfel va fi școala noastră completă și instrucționea desăvârșită.

Un excursionist.

Din isprăvile propagandei papiste.

Se știe că preotul Constantin Vasilescu din comuna Surani, județul Prahova, într'un esces de pravoslavnică credință a ridicat o sumă de acuze grave în contra I. P. S. Sale mitropolitului primat al României. Preotul Vasilescu cerea darea în judecată a mitropolitului, spunând că el nu mai poate sluji sub un astfel de șef. La timpul său acuzațiunile pravoslavicului părinte au produs un enorm scandal, care amenință să ia proporții îngrijitoare. S'a adeverit însă că totul era o manoperă a propagandistilor catolici, care voiau să discreditze pe preoți și să stirbească astfel vaza și autoritatea bisericei.

Ce a urmat se cunoaște; agitația întregei populațiuni din țară în contra propagandei catolicilor și fuga famosului Baud. Preotul Vasilescu la rândul său a fost tras în judecată pentru faptele incorecte de cari s'a făcut vinovat. Consilierul bisericesc în ședința de miercuri examinând probleme aduse în contra năbădăiosului preot, care în parohia lui își facea de cap și spre a teroriza autoritățile bisericești începând campania în contra mitropolitului, a conchis vinovăția lui. Drept aceia Vasilescu a fost caterisit. I-s'a dat însă drept de apel la Sf. Sinod. Astfel s'a încheiat aceasta penibilă afacere pentru întreaga biserică.

Alcoolismul.

Cum a devenit Forel abstinent? Cel mai mare luptător al antialcoolismului — precum ceteriorii noștri bine știu — este profesorul dela universitatea din Zürich August Forel. Cum a devenit el abstinent ne-o spune el însuși: „Pe mine un călcinuar m'a făcut abstinent zice Forel. Un timp îndelungat am fost directorul balamătacului regnicolar de lângă Zürich. În timpul acesta lângă institutul de nebuni un biet călcinuar, cu o față de Christos, bland și onest din zori până înșărare bătea la calapod. Atelierul său micuț dar curat să deschidea spre stradă și aici adeseori a fost martor ocular la transportarea, în cele mai multe cazuri pe trăsuri, a bolnavilor deveniți jertfa alcoolismului ba și văzut și cum se rentore acestia din spital întregi, sănătoși și pacinici. Omul acesta, acest muncitor simplu era pătruns de duhul umanismului, odată numai intră la mine și m cere voie să intre mai des în spital, să vorbească cu acești nefericiti să-i convingă despre influența pagubitoare a alcoolului și să-i roage, ca scăpând din spital primul drum să facă până în atelierul său.“

În timpul aceasta și eu eram încă un alcoolist cum s'ar zice „moderat“. Caciunaru meu însă s'a lăsat și de cei doi decilitri de vin, ce obiceinuia să bea la prânz.

A lăpădat din casa sa orice beutură spirtoasă, iar viețea să a trichinat-o lui D-zeu făgăduind, că toată viața lui va fi abstinent. El a înțeles că alcoolul nu folosește fie cvant cât de mic, ei din contră să a convins tot mai mult — din pățenia altora — că alcoolul fie numit ori și cum, e otravă. *A te feri de otrăvirea aceasta nu se poate numai prin abstență.*

El s'a impretenit tot mai mult cu alcoolistiții bolnavi ai spitalului. I-am ascultat și eu. Verbele cu atâtă însuflețire, cu atâtă convingere în cît mai mulți dintre cei însănoaști s-au aliat formând o societate cu tînta de a desrobi pe cei căzuți în lanțurile alcoolului. În fruntea acestei societăți am ajuns eu, dejă abstinent! 25 de ani au trecut de atunci!

Să învățăm și noi, că la scopuri mărețe, numai prin muncă statornică ajungem.

(Antialcoolul)

(N. M.)

CRONICA.

Delegația congregațională în cauza mănăstirilor s'a întrunit marți și miercuri în ședință episcopală din Arad sub prezidiul P. S. S. Dlui episcop Ioan I. Papp. De față au fost Prea Cuvioșile lor Filaret Musta și Augustin Hamșea arhimandriți, dnii Dr. Iosif Gall, Emanoil Ungurean, Ilie Trăilă, Nicolae Zigre, Petru Truță și Nicolae Oncu.

Examine. Joi s'a inceput examinele la inst. ped. teol. din Arad, cu c. IV ped.

Corecte (propise) de examen, se află de vânzare la Librăria Diecezană Arad, 100 bucăți Cor. I'20, plus porto postal 30 fileri.

Cronică bibliografică.

— A apărut: broșura *Mizerie, Boală, Crimă și Degenerare sau Alcoolismul și Urmările Lui din punct de vedere Economic, higienic, moral și național*. De Pr. D. Voniga, Tipografia Nouă, Orăștie. 1910. Broșura se extinde pe 6 coale tipar 8° și are următorul cuprins: 1. Introducere. 2. Despre beuturi în general. 3. Istoricul beuturilor spirituoase. 4. Beția și consecințele ei, în general. 5. Efectele stricăcioase ale beuturilor spirituoase, în special asupra organismului omenesc. 6. Alcoolismul sub raportul morbidității și al moralității. Tuberculoza (oftica) și morburile mentale. 7. Alcoolul și morala publică sau raportul dintre alcoolism și criminalitate. 8. Alcoolul și ereditatea, sau efectele alcoolismului asupra posterității. Copiii bețivilor. 9. În resumat: Alcoolismul — Mizerie, Boală, Crimă și degenerare. 10. Lupta în contra alcoolismului. Combaterea beției. 11. Cauzele alcoolismului. 12. Plan de învățământ antialcoolic. Prețul broșurei 1 cor. 60 fil. Se poate procură la autor în Gyirok și la toate librăriile.

1—6

Concurse.

Pe baza înaltului ordin al Veb. Consistor arădean Nr. 1709/910, să publică din nou concurs pentru îndeplinirea parohiei a II-a din Nadăș, protopresbiterul Butenilor, cu termin de 30 zile dela prima publicare „Biserica și Școala“.

Parohia fiind de clasa I-ă, dela recurenți se cere evaluația preșcrită în alinia primă a §-lui 17 din Regulamentul pentru parohii, observând-să, că în lipsa recurenților evaluații pentru parohii de clasa primă să vor admite și recurenți de clasa a două. Emolumentele: 1. Casa parohială cu 3 odăi, grădină și fânțană în curte. 2. Una sesiune parohială parte la ses. parte la deal. 3. Birul preoțesc dela fiecare casă câte 15 litri grâu, ori cuceruz. 4. Stolele legale. 5. Întregirea legală dela stat. 6. Dările după sesiune și întravilan are a le suportă alesul. 7. Să obseară, că nou alesul e obligat a catehiză în școalele ort. române din loc fără alta remunerație dela parohie ori dieceză.

Doritorii de a ocupa aceasta parohie să avizează ca petițiile ajustate regulamentar și adresate comitetului parohial din Nadăș să le înainteze P. On. oficiu pprezbiteral în Butyin (Buteni) având dânsă cu strictă observare a §-lui 20 din Reg. pentru parohii a se prezenta în vre-o dumineacă ori sărbătoare în s. biserică din Nadăș spre a-și arăta desteritatea în cant și oratorie.

Din ședința comitetului parohial ținută în Nadăș la 11/24 aprilie 1910.

George Popovici
pres. comit. paroh.

Pascu Popovici
notar. adhoc.

În conțelegere cu: Iuliu Bodea adm. pprezbiteral

—□—

2—3

Licitățiune minuendă.

În conformitate cu concluzul Ven. Consist. diecean din Arad și pe baza planului și proiectelor de spese aprobată cu Nr. 936/1910, în scopul renovării

bisericei din comuna Kerek (: protopresbiteratul Șiria :) prin aceasta se deschide concurs de licitație minuendă, cu prețul de exclamare: 7518 cor. 66 fil.

Licitățiunea se va ține în localitatea școalei în cl. superioare din loc dumineacă în (30 mai) 12 iunie a. c. la orele 2. d. a.

Licitanții au să depună la începerea licitației 10% vadiu, din prețul de exclamare în bani gata, sau în harti de valoare acceptabile.

Planul, proiectul de spese și condițiile de licitație să pot vedea la oficiul parohial din Kerek (: Cherechiu :).

Comuna bisericească își rezerva dreptul de a angaja pe acel întreprinzător dintră reflectanți, în care va avea mai multă încredere, fără privire la rezultatul licitației.

Licitanții n-au dreptul de a pretinde nici un fel de spese pentru participare la licitație.

Kerek (: Cherechiu :) din ședința comit. parohial ținută la 9/22 mai 1910.

Nicolae Tălian,
pres. com. paroh.

Teodor Laza,
not. com. paroh.

1—3

În urma încuiintării Ven. Consistor de ditto 9/22 iulie 1909. Nr. 4737/909; să publică licitație minuendă, pentru renovarea bisericii gr. or. rom. din Cil tractul-Buteni.

Terminul de licitație să desfuge pe vineri 21 mai 3 iunie d. a. la 3 oare în școala gr. or. din loc. Prețul de exclamare pentru tot lucru e: 2214 cor. 40 fil.

Comuna bisericească își rezerva dreptul de a primi pe acel reflectant în care va avea mai multă încredere. Doritorii de a licita au să depună în bani gata, sau în harti de valoare acceptabile, vadiu de 10% dela prețul exclamării. Preliminarul de spese și condițiile să pot vedea la oficiul parohial din Cil.

Întreprinzătorii nu pot pretinde diurne ori spese de călătorie, pentru prezentarea și participarea la licitație.

Cil din ședința com. parohial ținută la 2/15 mai 1919.

Victor Faur,
paroh, pres. com. par.

Petru Motocan,
notariu, com. par.

În conțelegere cu adm. ppresb. Iuliu Bodea.

—□—

2—3

Iconostas de vândut

pe lângă un preț bagatel, se află de vânzare în comuna Bătanias com. Cenad.

Interesații să se adreseze subscrisului

Axentie Șutea
pres. com. parohial.

Librăria Diecezană

Arad, Strada Deák-Ferencz Nr. 33—34.

Mare depozit în ornate, recvizite bisericești și anume:

ORNATE (odăjdi) în cele mai variate execuțiuni după ritualul bisericei ortodoxe române,
♦ dela 50—1000 Coroane. ♦

POTIRE de aur, argint, bronz aurit, sau argintat dela ♦ 30 până la 200 Coroane. ♦

CRUCI pentru altare, pentru funcțiuni, din tot soiul de metal și lemn dela 4—100 Cor.

CĂDELNIȚE de bronz și argint dela 15—100 Coroane

CANDELE de argint dela ♦ 15 până la 100 Coroane. ♦

DISC cu stea de bronz și aur, dela 8 până la 50 Cor.

LITIER de tinichea și argint dela 15 până la 100 Cor.

CUTIE pentru mir și pentru cuminătura celor bolnavi, din argint, cu prețul de 30 Cor.

ICOANE pictate pe pânză în diferite colori și mărimi, dela 8 până la 100 Coroane.

PRAZNICARE pe lemn ori tinichea dela 9—50 Cor.

EVANGHELIA cu litere latine și cirile legate mai simplu dela 20—40 Cor., în legătură mai fină 50—150 Cor.

APOSTOL, Octoichul cel mare, Ceaslov, Cazania, Mineile pe 12 luni, Molitvelnic cu litere latine sau cirile și cu toate celelalte necesare bisericilor noastre. La dorință servim la moment cu informații ♦ și deslușiri mai detaliate. ♦

Cu stimă:

Librăria Diecezană.